

det er en Feil, naar der i Forslaget under Nr. 10 til § 5 staar „Menighed“ istedetfor „de Medlemmer af Folketirten i et Sogn“, men denne Feil vil jo, hvis Forslaget vedtages, let kunne ændres ved 3die Behandling. Med Hensyn til disse Vædringsforslag tror jeg ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casfe) har havt Ret i Meget af, hvad han har indvendt mod dem, og det har vel sin Grund deri, at han ikke har læst eller set rigtigt. Det ærede Medlem ankede over, at jeg skulde have talt om Folketirten i et Sogn istedetfor om Medlemmer af en Sognemenighed, men det ærede Medlem overser, at der i denne Paragraf, nemlig § 3, er talt om dem, som ere Medlemmer af en Sognemenighed, og naar det ærede Medlem har overset dette Ord „Medlemmer“, saa kommer der ganske vist ingen Mening i at tale om Folketirten her i et Sogn, men der er en særdeles god Mening i at tale om et eller flere Medlemmer af Folketirten i et Sogn. Med Hensyn til det samme ærede Medlems Vædringsforslag under Nr. 11, som henstiller til Biskoppen, at han kan, foraauidt Skiftemaal og Altergang angaar, standse Afgangen hertil for eet Aar, skal jeg bemærke, at jeg for mit Vedkommende aldrig kan gaa ind paa denne Bestemmelse af den Grund, som jeg allerede ved en anden Sags Behandling har havt Leilighed til at udtale, nemlig for det Første fordi man derved giver Vedkommende en efter min Mening altfor stor Magt i Tilfælde, der kunne komme til ham i en Skikkelse, der ikke altid er paalidelig, og dernæst, fordi man bringer en Uensartethed ind i Behandlingen af Menighederne i de forskjellige Stifter, som jeg ikke kan finde rigtig. Havde det ærede Medlem sat Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Stedet for Biskoppen, saa vilde en af disse Anstødsstene for mig være ryddet bort. Dertil kommer en anden Grund, hvorfor jeg ikke kan gaa ind derpaa, og det er, at jeg styr den Undersøgelse, som vil blive nødvendig, naar der skal være nogen Sandhed i Sagen. Man siger, at der kan opstaa Uvillie og Brede mod anderledes tenkende Beboere i et Sogn. Ja, det skulde være ganske underligt, om der, naar der overhovedet

finder Altergang Sted, ikke skulde være de Medlemmer i et Sogn, der vilde blive brede og føle Uvillie over denne Sag, men naar Sagen skal bringes til Afgjørelse, og det skal undersøges, om denne Brede og denne Uvillie har Noget at betyde, da krister Bevislighederne, og da ere vi ene og alene henviste til et Forgodibefindende, som jeg ikke kan være med at stemme for. Hvad dernæst angaar det, som er Hovedpunktet i den hele Sag, nemlig Slutningen af § 5, da er det ærede Medlem, saa vidt jeg veed, den Første, der har bragt et Spørgsmaal ind under den foreliggende Sag, som det har gjort mig ondt skulde bringes ind herunder, fordi jeg ikke ser nogen som helst Grund dertil, og fordi det aldrig har været min personlige Mening hverken i Udvalget eller her at bringe det ind under denne Sag, og det er Valgmenighedsloven. Det ærede Medlem har slet ikke villet se paa dette Forslag uden bestandig i Forbindelse med Valgmenighedsloven, medens jeg beder ærede Medlemmer betragte Forslaget i den uskyldige Skikkelse, hvori det efter min Overbevisning nu foreligger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn har vistnok overset, at Valgmenighedsloven bestaar af 2 Dele. Den bestaar for det Første af den — om jeg saa maa kalde den — konstituerende Del, nemlig de 20 konstituerende Medlemmer, og dernæst maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa det meget vigtige Punkt i § 1, hvori det hedder: „Til en saaledes dannet Menigheds Præst“ — der staar ikke Menighed, men Menigheds Præst — „er det tilladt uden Hensyn til Afstand at løse Sognebaand i Overensstemmelse med Loven af Aar 1855 § 2“. Naar vi altsaa i denne Lov medtage Sognebaandslovene, vilde det jo være en Urimelighed, om man i denne Lov vilde forbigaa dem, der netop ere omtalte i den nævnte § 1. Det forekommer mig urimeligt, at disse Mennister, fordi de løse Sognebaand, ikke til en Sognepræst, men til den, der er Præst ved en Valgmenighed, ikke skulde have samme Ret som de andre. Det er vistnok dette, som det ærede Medlem har overset, og naar vi fastholde dette, at det gjælder dem, ser jeg ikke, at det har nogen